

Målnummer:	2424-1992	Avdelning:	
Avgörandedatum:	1993-05-19		
Rubrik:	I samband med en OTC-registrering av ett aktiebolag har anställda erbjudits köpa aktier i bolaget till samma pris och på samma villkor som leverantörer och allmänheten. Anställda och leverantörer beräknades förvärva 5 procent av aktierna. Förmånsbeskattning har inte skett av anställd, som köpt aktier för mer än 30 000 kr, även om det fick antas att han köpt aktierna till visst underpris.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none"> • 32 § 1 mom. första stycket a), 32 § 3 mom. femte stycket, punkt 3 a av anvisningarna till 32 § och 42 § kommunalskattelagen (1928:370) • 114 § taxeringslagen (1956:623)		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none"> • RÅ 1989 ref. 57 • RÅ 1989 ref. 77 • RÅ 1986 ref. 36 • RÅ 1978 Aa 143 • RÅ 1968 Fi 649 • RÅ 1967 Fi 762 • RÅ 1951 ref. 17		

REFERAT

Enligt 32 § 1 mom. första stycket a) kommunalskattelagen (1928:370), KL, i bestämmelsens lydelse vid 1984 års taxering hänförs till intäkt av tjänst avlöning, arvode, traktamente, sportler och annan förmån i pengar, bostad eller annat som utgått för tjänsten. Till ledning för förmånsbeskattningen vad gäller anställdas i aktiebolag förvärv av aktier i bolaget infördes med tillämpning fr. o. m. 1984 års taxering en ny anvisningspunkt 3 a till 32 § KL (SFS 1984:951) till vilken hänvisades i ett nytt femte stycke i 32 § 3 mom. KL. Enligt anvisningspunkten skall - för det fall anställd förvärvat aktier till lägre pris än marknadsvärdet - skillnadsbeloppet inte tas upp som intäkt om 1. aktier på grund av samtidigt erbjudande har förvärvats även av andra än bolagets anställda och aktieägare på samma villkor som gäller för de anställda, 2. de anställdas och aktieägarnas sammanlagda aktieförvärv inte överstigit 20 procent av det totala antalet utbudna aktier och 3. den anställde inte förvärvat aktier för ett belopp som överstiger 30 000 kr.

Taxeringsnämnden åsatte vid 1984 års taxering S.K. taxeringar i enlighet med avgiven självdeklaration. Inkomst av tjänst upptogs härvid till beskattning med 183 145 kr. - I ansökan om eftertaxering yrkade länsskattemyndigheten att S.K. skulle eftertaxeras för taxeringsåret 1984 med 400 000 kr i förvärvskällan inkomst av tjänst, samt att underlaget för tilläggsbelopp som fastställdes 1984 skulle höjas i motsvarande mån. - Som grund för sitt yrkande anförde länsskattemyndigheten. S.K. var under året 1983 anställd i Svensk Teleindustri AB (STIAB). Han förvärvade då tillsammans med sin hustru C.K. 2 000 aktier i företaget till ett pris som väsentligt understeg aktiernas marknadsvärde. Aktierna förvärvades till ett pris av 125 kr per aktie. Marknadsvärdet för aktierna uppgick vid denna tid till 325 kr per aktie. Mellanskillnaden, 200 kr per aktie, måste därför betraktas som en skattepliktig inkomst av tjänst för vilken S.K. var skattskyldig enligt 32 § KL. - S.K. bestred bifall till ansökan om eftertaxering och anförde. Introduktionspriset på aktierna utgjorde inte något förmånligt pris. Introduktionspriset, 125 kr per aktie, borde ses i relation dels till aktiernas substansvärde som vid tiden för förvärvet uppgick till 24 kr per aktie, dels till att företaget var verksamt i en högriskbransch och att

framtidsutsikterna bedömdes som osäkra. Förmånen kunde i vart fall inte bestämmas till det av länsskattemyndigheten angivna beloppet om 200 kr per aktie. Eventuell förmån erhöles inte på grund av att han var anställd i STIAB. Erbjudandet lämnades av huvudaktieägarna, inte av företaget i sig. Erbjudandet riktades inte enbart till de anställda utan även till allmänheten. De formella förutsättningarna för eftertaxering var inte uppfyllda. S.K:s och hans hustru C.K:s innehav av aktierna redovisades i de av makarna för taxeringsåret 1984 avgivna självdeklarationerna. En jämförelse med tidigare års självdeklarationer skulle visa att aktierna förvärvades under 1983. OTC-listan var en allmän information och var således även tillgänglig för taxeringsnämnden. Taxeringsnämnden hade således tillgång till uppgifter i den omfattningen att man närmare kunde undersöka hur makarna förvärvat de aktuella STIAB-aktierna.

Länsrätten i Stockholms län (1990-06-29, ordförande Sturk) yttrade: Av handlingarna i målet framgår bl.a. följande. Den 1 oktober 1983 introducerades STIAB på OTC-listan. I samband därmed lämnades ett erbjudande till de anställda i företaget att köpa aktier i företaget. 90 000 aktier i STIAB, fördelade på poster om 50 aktier, utbjöds till försäljning av bolagets två huvudaktieägare. Dessa 90 000 aktier utgjorde 30 procent av de befintliga aktierna i företaget. Viss del av aktierna skulle enligt erbjudandet tilldelas anställda i STIAB och affärskontakter till företaget, medan resterande del skulle fördelas på allmänheten. Intresseanmälan från de anställda skulle ske under tiden 12-22 september 1983. Tilldelningen fastställdes av företagets styrelse efter vissa riktlinjer. Företagets bank, Skånska Banken, fungerade som "Market Maker", samt skötte det praktiska förfarandet kring tilldelningen. Introduktionspriset bestämdes till 125 kr per aktie. Såvitt har framkommit erhöles samtliga anställda som tecknat intresseanmälan tilldelning. Erbjudandet övertecknades ca 30 gånger, varför förutom anställda och affärskontakter endast större kunder i Skånska Banken torde erhållit tilldelning. Den 1 oktober 1983 noterades aktien för första gången på OTC-listan. Den först noterade betalkursen uppgick till 325 kr per aktie. - Enligt 32 § KL hänförs till intäkt av tjänst, avlöning, arvode, traktamente, sportler och annan förmån i penningar, bostad eller annat, som utgått för tjänsten. Enligt anvisningspunkten 3 a till samma paragraf skall anställd i aktiebolag som förvärvat aktier i bolaget till ett pris som understiger marknadsvärdet i vissa fall beskattas för skillnadsbeloppet. I de fall då anställds förvärv skett på samma villkor som gällt för allmänheten och tillsammans med förvärv gjorda av övriga aktieägare i bolaget inte utgjort mer än 20 procent av det totala antalet utbudna aktier anses inte någon skattepliktig tjänsteförmån ha uppkommit. Denna undantagsregel gäller dock inte för anställda som vid tillfället köpt aktier för mer än 30 000 kr. Överskrids detta belopp blir hela skillnadsbeloppet mellan aktiernas marknadsvärde och förvärvspriset en skattepliktig tjänsteförmån. - Enligt 42 § KL skall skattepliktiga naturaförmåner som utgått på grund av anställning värderas till det på orten gällande marknadsvärdet. Den omständigheten att förmånen utgått från huvudaktieägarna och inte från bolaget i sig föranleder ingen annan bedömning. Enligt Regeringsrättens praxis jämställs förmån som utgått från annan än den egentliga arbetsgivaren, med sådan förmån som utgår från arbetsgivaren, i de fall då förmånen får anses ha uppkommit på grund av tjänsten.

Ej heller den omständigheten att aktierna förvärvats av S.K. tillsammans med hans maka C.K. föranleder någon annan bedömning. Regeringsrätten har genom pleniavgörande den 8 juni 1989, RÅ 1989 ref. 57, fastställt skattskyldighet för anställd i företag, för förmån som uppkommit genom att hans hustru, till ett pris understigande marknadsvärdet, förvärvat egendom. Med hustru jämställs i beskattningshänseende samboende eller annan närstående. - S.K. och C.K. har förvärvat aktier i Svensk Teleindustri AB. Aktierna har förvärvats till ett pris av 125 kr per aktie. Aktiernas marknadsvärde vid tiden för förvärvet måste anses ha uppgått till 325 kr per aktie. Då ingenting framkommit som ger stöd för den uppfattningen att makarna fått förvärva aktierna till introduktionspriset av annan anledning än att

S.K. innehaft anställning hos STIAB, är mellanskillnaden, 200 kr, att betrakta som sådan skattepliktig tjänsteförmån som omnämns i 32 § KL. S.K. är således skattepliktig för ett belopp av 400 000 kr motsvarande mellanskillnaden av 325 kr och 125 kr för 2 000 aktier, (200 x 2 000). - S.K:s inkomst av tjänst vid taxeringsåret 1984 bör därför beräknas till 583 145 kr istället för av taxeringsnämnden fastställda 183 145 kr. S.K. har således inte beskattats för vissa mellanskillnader vilka uppgår till de av länskattemyndigheten numera angivna beloppen. - Enligt 114 § taxeringslagen (1956:623) skall rättelse ske genom eftertaxering om skattskyldig i uppgift eller upplysning, avgiven till ledning vid hans taxering, lämnat oriktigt meddelande och meddelandet har följts eller eljest meddelandet har föranlett att skatt enligt uppbördslagen (1953:272) på grund av taxeringen påförts den skattskyldige eller hans make eller, vad angår förmögenhetsskatt, annan med honom samtaxerad person med för lågt belopp. Sådan rättelse skall också ske, när skattskyldig har lämnat oriktigt meddelande i mål om sin taxering. Eftertaxering skall dock inte åsättas, om den skatt som icke påförts är att anse såsom ringa. Med oriktigt meddelande jämföres enligt 114 § tredje stycket taxeringslagen (1956:623) uppgiftspliktiges, dvs. deklarationskyldiges, underlåtenhet att avlämna uppgift eller lämna infordrad upplysning. Häri inbegrips även ofullständiga upplysningar eller upplysningar där viss information inte lämnats eller förtigits. - S.K. har i 1984 års självdeklaration inte redovisat den tjänsteförmån han erhållit från sin arbetsgivare. Endast det förhållandet att han upptagit aktierna i 1984 års förmögenhetsdeklaration kan inte anses tillräckligt för att taxeringsnämnden med ledning därav skulle kunna bedöma att han skulle beskattas för tjänsteförmån. Inte heller den omständigheten att det av 1984 års självdeklaration framgick att S.K. tjänstgjorde vid STIAB föranleder någon annan bedömning. I föreliggande fall har således inte någon utredningsplikt framkommit för taxeringsnämnden, utan det är S.K. som brustit i sin upplysningsplikt. Den av S.K. åberopade omständigheten att en jämförelse med den självdeklaration han avgivit vid 1983 års taxering skulle utvisat att aktierna i STIAB förvärvats under beskattningsåret 1983 föranleder inte annan bedömning. Enligt Regeringsrättens praxis har taxeringsnämnden inte någon skyldighet att ex officio göra en avstämning mot tidigare års deklarerationer. S.K. har således, genom att lämna ofullständiga uppgifter lämnat sådant oriktigt meddelande som fått till följd att skatt påförts med för lågt belopp, och som medför att grund för eftertaxering föreligger. Den skatt som härigenom inte påförts S.K. är inte att anse som ringa. Länsrätten finner således att förutsättningar föreligger för eftertaxering för den utelämnade inkomsten. - Länsrätten bifaller länskattemyndighetens ansökan och eftertaxerar S.K. i förvärvskällan tjänst enligt följande: (beloppen här uteslutna).

S.K. överklagade länsrättens dom och anförde bl.a. Erbjudandet att köpa aktier var riktat mot allmänheten och bolagets styrelse var inte förpliktad att tilldela anställda aktier före andra. De anställdas möjlighet att få tilldelning av aktier var således i konkurrens med allmänheten. Det var dåvarande huvudaktieägarna som sålde viss del av sitt innehav och något anställningsförhållande fanns inte mellan dem och honom. En grundläggande förutsättning för att en förmån skulle föreligga var att det var arbetsgivaren som lämnade den. Detta medförde att det underpris han eventuellt tillgodofördes inte var en förmån som hade sin grund i ett anställningsförhållande. Eftersom någon löneförmån inte utgick förelåg inte någon felaktig redovisning i deklarerationen. Hade fel begåtts så var det taxeringsnämnden som brustit i sin granskning.

Skattemyndigheten anförde bl.a. Bestämmelserna i anvisningspunkt 3 a till 32 § KL undantog vissa fall av anställdas aktieförvärv i det bolag de var anställda från beskattning. Denna regel gällde inte om anställd förvärvade aktier för mer än 30 000 kr. Makarna K. förvärvade aktier för sammanlagt 250 000 kr. Intressegemenskapen mellan bolaget och huvudaktieägarna fick anses vara av samma slag som i RÅ 19831:73. Det fanns ingen upplysning i deklarerationen att de aktuella aktierna förvärvades till en kurs som väsentligen understeg marknadsvärdet. Detta medförde att förmånsbeskattning inte skett och att S.K.

påfördes för låg skatt. Därmed förelåg förutsättning för eftertaxering. Att innehavet av aktierna redovisades i förmögenhetsdeklarationen borde inte föranleda någon annan bedömning.

Kammarrätten i Stockholm (1992-02-24, Pernold, Tenne, referent, Åberg) yttrade: Kammarrätten finner med hänsyn till vad som framgår av handlingarna i målet att S.K. och hans hustru förvärv av aktier i STIAB till ett pris som understeg marknadsvärdet är att anse som en skattepliktig förmån som utgått på grund av S.K:s anställning i ovanstående bolag. Det förhållandet att erbjudandet om köp av aktier även riktats till allmänheten undantar inte förmånen från beskattning eftersom S.K. tillsammans med hustrun förvärvat aktier för mer än 30000 kr. Inte heller det faktum att erbjudandet avsåg aktier från de dåvarande huvudaktieägarna föranleder någon annan bedömning eftersom intressegemenskapen mellan dem och bolaget får anses vara sådan att förmånen har utgått på grund av tjänsten. - S.K. har inte lämnat några upplysningar i sin deklaration om den förmån han har erhållit. Med hänsyn härtill föreligger förutsättning att åsätta honom eftertaxering. Det faktum att innehavet av aktier i STIAB har redovisats i förmögenhetsdeklarationen och att det av deklarationen framgår att han varit anställd i nämnda bolag kan inte medföra att någon utredningsskyldighet uppkommit för taxeringsnämnden. - Kammarrätten lämnar besvaren utan bifall.

S.K. överklagade kammarrättens dom och vidhöll yrkandet att den påförda eftertaxeringen om 400 000 kr skulle undanröjas. Han anförde i huvudsak följande. - Hans och hans hustrus förvärv av 1000 aktier vardera i STIAB, där han var anställd, innebar inte någon skattepliktig förmån för honom. De hade köpt aktierna till samma pris och på samma villkor i övrigt som allmänheten och inte haft någon förtursrätt. De var kunder i Skånska Banken, som fördelade aktierna. Den fördelning med ungefär fyra femtedelar av aktierna till allmänheten och en femtedel till anställda och affärskontakter, som STIAB avsett, bibehölls vid den slutliga tilldelningen. Aktierna ställdes vidare till förfogande av STIAB:s huvudaktieägare och inte av bolaget. S.K. hade över huvud inte varit medveten om att en beskattning kunde komma i fråga. Substansvärdet av bolagets aktier vid emissionstillfället var endast 24 kr. Bolaget var verksamt i en högriskbransch och det pris, 325 kr, som betalades enligt den första OTC-noteringen var orealistiskt. Det kan förklaras av att det antingen fanns mycket få aktier ute på marknaden eller att några få personer försökte dra upp prisnivån. Någon grund för eftertaxering förelåg inte.

Prövningstillstånd meddelades.

Regeringsrätten (1993-06-29, Voss, Wadell, Holstad, Ragnemalm) yttrade: S.K. har eftertaxerats i inkomstslaget tjänst för 400000 kr, vilket motsvarar skillnaden mellan introduktionspriset och den första OTC-noteringen av de 1000 aktier som han och hans hustru köpte vardera i STIAB år 1983. Målet gäller i vad mån köpet medför skattepliktig förmån för S.K. och om det föreligger grund för eftertaxering.

Här följer i ett stycke den redogörelse för innehållet i 32 § 1 mom. första stycket a) KL jämte anvisningspunkten 3 a till nämnda paragraf som lämnats i inledningen till referatet).

Enligt förarbetena till den nya anvisningspunkten 3 a till 32 § KL hade aktiemarknaden under 1983 kännetecknats av en stor aktivitet med bl.a. introduktion av många bolag på OTC-marknaden. Det hade därvid närmast varit regel att de anställda tecknat en viss andel, vanligen mellan 5 och 15 procent av de utbudna aktierna. Vid introduktionerna under 1983 var de aktiekurser som noterades på OTC-listan regelmässigt högre än utförsäljningspriserna. Enligt föredragande departementschefen var det mot denna bakgrund som beskattningskonsekvenserna för de anställda skulle ses (prop. 1984/85:80, s. 9). Det hade i taxeringsarbetet förelegat betydande svårigheter vid bestämmande av förmånsvärde avseende anställdas aktieköp och de allra flesta anställda hade inte varit medvetna om att en beskattning

kunde ifrågasättas. Då några vägledande rättsfall inte förelåg, krävdes det enligt departementschefen ett lagstiftningsingripande, om man med säkerhet ville undvika beskattning i vissa fall. För att nå detta resultat föreslogs den reglering som sedermera togs in i den här aktuella anvisningspunkten (s. 10). Departementschefen, som inte var beredd att föreslå några regler för hur förmånsvärderingen skulle ske i beskattningsfallen, anförde avslutningsvis följande (s. 14).

Mitt förslag innebär att jag förordar ett begränsat lagstiftningsingripande som ger en ram för anställdas aktieförvärv inom vilken förmånsbeskattning är utesluten. Av de nya bestämmelserna följer däremot inte att förmånsbeskattning alltid skall inträda vid aktieförvärv som inte omfattas av dessa bestämmelser. Hur sådana förvärv skall behandlas skattemässigt får liksom hittills lösas i praxis.

Av STIAB:s erbjudande i augusti 1983 att inför en förestående OTC-introduktion köpa aktier i bolaget framgår följande. Aktiekapitalet uppgick till 3000000 kr, fördelade på 300 000 aktier á nominellt 10 kr. Av dessa utbjöds 90000 till försäljning. De utbudna aktierna avsågs skola försäljas till lika delar från de dåvarande ägarnas innehav. Aktierna såldes för en kurs av 125 kr per aktie. Anmälan om köp skulle göras under tiden den 12 - den 22 september 1983 hos Skånska Banken. Aktierna skulle fördelas enligt styrelsens bestämmande efter vissa riktlinjer som bl.a. innebar att viss del av aktierna skulle tilldelas STIAB:s anställda och affärskontakter till bolaget. Resterande del skulle fördelas på allmänheten. Enligt prospektet förväntades anställda och leverantörer köpa 15 000 av de utbudna aktierna, motsvarande 5 procent av aktiekapitalet, och allmänheten 75 000 av aktierna, motsvarande 25 procent av aktiekapitalet.

Såvitt framgår av handlingarna fördelades de utbudna aktierna enligt bolagets intentioner. Aktierna noterades första gången den 1 oktober 1983 på OTC-listan till 325 kr per aktie. Beträffande S.K:s anställning hos STIAB framgår att hans årslön där år 1983 var ca 185 000 kr. Hustrun hade en taxerad inkomst av ca 60 000 kr. De hade tillhoppa inte någon beskattningsbar förmögenhet. Deklarationskursen på aktierna var i december 1983 36 kr. I december 1984 var deklarationskursen 21 kr.

Regeringsrätten gör följande bedömning.

Med hänsyn till de kraftiga variationerna i aktiens noterade pris inom kort tid efter aktieköpet kan det enligt Regeringsrättens mening inte anses givet att den första noteringen på OTC-listan ger ett rättvisande uttryck för marknadsvärdet vid tidpunkten för S.K:s köp av aktierna. Även om det mot denna bakgrund kan finnas skäl att åsätta aktierna ett lägre värde än det som använts vid eftertaxeringen får det emellertid antas att S.K. köpt aktierna till visst underpris.

Storleken av den köpeskilling som S.K. erlagt för de aktuella aktierna medför att undantag från förmånsbeskattning enligt bestämmelserna i punkt 3 a av anvisningarna till 32 § KL inte kan göras. Dessa bestämmelser anger emellertid - som framgår av det i det föregående återgivna departementschefsuttalandet - endast vissa kriterier som utesluter förmånsbeskattning. De hindrar inte att sådan beskattning även i andra fall kan underlåtas.

För fall som ligger utanför den ram som föreskrivits i nämnda anvisningspunkt måste frågan om förmånsbeskattning bedömas enligt de allmänna reglerna i 32 § KL om vad som skall hänföras till intäkt av tjänst. En första fråga är naturligtvis i vad mån förmånsbeskattning kan komma i fråga i sådana situationer då aktierna ställts till förfogande för utförsäljning av huvudaktieägarna och inte av bolaget. I förevarande fall kan konstateras att huvudaktieägarna ställt aktierna till STIAB:s styrelses förfogande samt att styrelsen bestämt hur tilldelningen av aktierna skulle ske och undertecknat det prospekt där aktierna utbjödits till försäljning. Särskilt mot bakgrund härav får

det anses som om erbjudandet om aktieteckning lämnats av arbetsgivaren STIAB.

För att förmånsbeskattning skall ske på grund av en anställds köp av aktier i det bolag där han arbetar förutsätts - förutom att köpet skett till ett pris som understiger marknadsvärdet - att förmånen utgått på grund av anställningen. Vid bedömningen av om ett förmånligt köp kunnat göras på grund av anställningen kan ledning sökas i de kriterier som lagts fast i den tidigare berörda anvisningspunkten 3 a till 32 § KL. För att förmånsbeskattning skall kunna underlåtas i fall då aktierna inköpts för mer än det i bestämmelsen föreskrivna beloppet 30000 kr måste anställdas förvärv avse endast en begränsad andel av antalet sålda aktier och förvärvet ha skett på samma villkor som gällt för allmänheten.

Dessa förutsättningar är uppfyllda i förevarande fall. S.K. har inte heller, såvitt visats, på grund av sin ställning i bolaget eller av annat skäl påverkat aktieerbjudandet och sitt aktieköp eller Skånska Bankens fördelning av aktierna i för honom gynnsam riktning.

Mot bakgrund av det anförda skall S.K:s besvär bifallas och eftertaxeringen undanröjas.

Regeringsrätten ändrar kammarrättens dom och undanröjer den åsatta eftertaxeringen.

Regeringsrådet Wahlgren var skiljaktig och anförde: Till en början må erinras om att S.K. gjort gällande att det värde på aktierna som använts vid eftertaxeringen eller 325 kr per aktie, vilket motsvarade den första noteringen på OTC-listan, måste anses som felaktigt i beaktande av dels det låga substansvärdet, som uppgick till 24 kr per aktie, dels den fortsatta utvecklingen som givit en deklarationskurs på aktien uppgående år 1983 till 6 kr per aktie och år 1984 till 21 kr per aktie. Beträffande denna invändning kan emellertid framhållas att en marknadsmässig notering av det slag som OTC-listan ger uttryck för måste godtas vid en förmånsvärdering av här aktuellt slag såvida inte kan visas att extraordinära förhållanden föreligger, som t.ex. förekomst av falsk information till marknaden e.d. Sådana omständigheter har inte visats föreligga. Till följd härav godtar jag OTC-kursen som grund vid aktievärderingen.

Storleken av den köpeskillning som S.K. betalat för de aktuella aktierna utesluter ett undantag från förmånsbeskattning enligt bestämmelserna i punkt 3 a av anvisningarna till 32 § KL. Ett spörsmål för sig är emellertid om - som framgår av det i domen återgivna departementschefsuttalandet - en förmånsbeskattning ändock kan underlåtas.

För fall som ligger utanför den ram som föreskrivits i nämnda anvisningspunkt måste frågan om förmånsbeskattning bedömas enligt de allmänna reglerna i 32 § KL om vad som skall hänföras till intäkt av tjänst. En första fråga är naturligtvis i vad mån förmånsbeskattning kan komma i fråga i sådana situationer då aktierna ställts till förfogande för utförsäljning av huvudaktieägare och inte av bolaget. I förevarande fall kan konstateras att huvudaktieägarna ställt aktierna till STIAB:s styrelses förfogande samt att styrelsen bestämt hur tilldelningen av aktierna skulle ske och undertecknat det prospekt där aktierna utbjudits till försäljning. Särskilt mot bakgrund härav får, vid bedömandet av frågan huruvida förmånsbeskattning skall ske, det anses som om erbjudande om aktieteckning lämnats av arbetsgivaren STIAB.

I förevarande mål är det visserligen inte helt klarlagt att S.K:s och hans hustrus aktieförvärv skett på grund av hans anställning i STIAB, eller med andra ord huruvida aktietilldelningen skett ur den kvot som enligt bolagsstyrelsens anvisningar reserverats för kategorin anställda och affärskontakter till bolaget eller ur den kvot som avsatts för allmänheten och som enligt uppgift kraftigt övertecknats. Å andra sidan har S.K. inte ens påstått att tilldelningen inte

skulle ha skett på grund av hans anställning. Trots att köpet skett genom den bank som förutom att den var market maker i fråga om aktieemissionen också hade S.K. som kund kan således vid bedömningen av här aktuella frågor hållas för visst att S.K:s aktieköp skett på grund av hans anställning. Att även hans hustru köpt aktier förändrar i förevarande hänseende inte denna bedömning. Även hennes köp är att anse som en förmån på grund av mannens anställning (se RÅ 1989 ref. 57).

Även om möjligheter i och för sig finns att även utanför den ram som anges i punkt 3 a av anvisningarna till 32 § KL i dess lydelse enligt SFS 1984:951 underlåta förmånsbeskattning när anställd deltar i arbetsgivares aktieemissioner är enligt min mening förhållandena sammantagna i förevarande mål inte av den art att S.K. inte skall eftertaxeras på sätt som skett.

Mot bakgrund av det anförda lämnar jag S.K:s besvär utan bifall.

Föredraget 1993-05-19, föredragande Norgren,

målnummer 2424-1992

Sökord: Eftertaxering - förmånsbeskattning (persons förvärv av aktier i det aktiebolag där han var anställd); Inkomst av tjänst - förmånsbeskattning (persons förvärv av aktier i det aktiebolag där han var anställd)

Litteratur: prop. 1984/85:80, s. 9-14
Ds Fi 1984:21, s. 21-31
